N°. 568.

DE GRONDWET.

1855.

VERSCHIJNT
Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

ABONNEMENTSPRIJS:
Voor 's Gravenhage per 3 maanden . . . . . f 4.50.
Voor de overige steden des Rijks . . . . . » 5.50.

VRIJDAG 23 MAART.

UITGEVER-DIRECTEUR:
C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.
Hoofd-Correspondenten J. Schooneveld en Zoon, Beursteeg, te Amsterdam.
Brieven franco aan het Bureau De Grondwet.
Jan Hendrikstraat, n°. 259.

PRIJS DER ADVERTENTIEN:
Van één tot zes regels. . . . . f 1.
Voor elken regel meer. . . . . » 0.15
Behalve de 35 cts. zegelgeld.
Aankondigingen van geboorte, huwelijk en overlijden worden geplaatst tegen betaling van f 1, het zegel regt daaronder begrepen.

Hoe meer van de uitkomsten publiek worden gemaakt van handelingen en maatregelen onder het *vorig* Ministerie, des te vaster moet de overtuiging gevestigd worden, dat door de rigting, welke het volgde, uitnemend veel goeds in het algemeen belang is bewerkt. Nog onlangs bij de beraadslagingen over het wetsontwerp tot regeling van het regt van vereeniging en vergadering, werd onze aandacht bepaald op het overvloedig, doch altijd betamelijk gebruik, dat, onder dit vorig Ministerie, van dat regt is gemaakt, zonder dat eene beperking van dat regt in het belang der openbare orde wettelijk bestond. Op gelijke wijze bleek uit het verslag van den staat van het lager onderwijs, hoezeer de vrijheid van onderwijs diepe wortelen had geschoten in den aanwas van bijzondere scholen, naar den milden geest, die de voorschriften der Grondwet in het leven riep, ook zonder dat eene wettelijke regeling van dit aangelegen onderwerp had plaats gegrepen. Vooral, zoo wij slechts aandachtig onze belangstelling wijden aan een onpartijdig onderzoek, op hoedanige wijze de volksgeest is opgewekt en geleid door de, onder dat Ministerie tot stand gebragte organisatie-wetten, zouden wij ons in staat gevoelen op uitkomsten te wijzen, die, welligt, nimmer zouden verkregen zijn, indien niet eene vaste hand en een krachtige wil, die organisatie hadden bestuurd. Zoo wij slechts in onze omgeving letten op de orde en regelmaat, welke er in de behandeling der algemeene volksbelangen heerschen; hoe door de aanwending van den hefboom der openbaarheid, paal en perk is gesteld aan de overouderde en vastgewortelde plaatselijke misbruiken in het beheer en bestuur der publieke zaak: men zal, daarvan houden wij ons overtuigd, gedrongen worden tot de erkentenis, dat de rigting van het vorig Ministerie te diep is ingedrongen in het hart der Natie, om door eene tegenovergestelde rigting daaruit te worden gerukt en het wel onder de »humbug« van den tegenwoordigen tijd mag worden gerekend, wanneer men die rigting »versleten« of »antinationaal« wilde noemen.

Tot deze opmerkingen werden wij geleid door de inzage van het verslag der Algemeene commissie van liquidatie der zaken van de voormalige Wees- en Momboirkamers, wegens den stand harer werkzaamheden op 31 December 1854 en van de gelijktijdig ingezonden rekening en verantwoording over het tijdvak van 1 September tot 31 December 1852.

De wet van den 5 Maart 1852 (*Staatsblad* no. 45) levert, naar ons inzien, een nieuw en treffend bewijs op van de overeenstemming in beginselen, welke bij het Departement van Finantiën en dat van Binnenlandsche zaken heerschte, om, waar het kon, de bijzondere belangen zoowel als het algemeen belang te bevorderen. Wie kent niet de bijzondere bestemming der Wees- en Momboirkamers en hare betrekking tot de gemeenten, waarin zij gevestigd waren? Wie heeft immer getwijfeld aan den strijd, die door deze betrekking ontstaan is tusschen het belang van bijzondere personen en de eischen van het publiek regt? Was ten allen tijde en in ieder opzigt het vermoeden buitengrond, dat het regt van den Staat en de eischen van het bijzonder belang benadeeld werden door eene geheimzinnigheid van beheer, dat reeds in het afgetrokkene onvoldoende waarborgen gaf voor eerlijkheid en goede trouw? Gaf niet reeds een nu en dan, hier en daar aan het daglicht gekomen feit grond voor het vermoeden, dat er verwarring of vermenging bestond, die noodzakelijk maakte eene scherpe afscheiding van eigendom en belang tusschen gemeente en weeskamers? De wet van 5 Maart 1852 heeft eene krachtige hand geslagen aan de opheffing van bestaande bezwaren. De openbaarheid, ten allen tijde een scherp zwaard voor elk ontrouw beheer, bij die wet in eere gehouden, heeft over de zaken der wees- en momboirkamers een veeldadig licht verspreid. Waar het de regten van derden betrof, is de weg gemakkelijk gemaakt, om ze te doen gelden en geëerbiedigd te zien. Waar de Staat in het algemeen belang optreden kon, om de plaats te vervangen van hen, die hunne regten binnen een bepaalden tijd niet deden gelden, is voor het belang der schatkist gezorgd.

De rekening en verantwoording, waarvan wij spraken, maakt ons bekend met de belangrijke kapitalen, welke hier en daar als verborgen waren; met de aanzienlijke waarden, welke onder bijzonder beheer geplaatst, aan het algemeen toezigt onttrokken, zonder geregelde verantwoording werden beheerd. Het bedrag der overgenomen gereede gelden van de ontbonden besturen beliep meer dan *drie tonnen* gouds, waarvan twee derden alleen bij die der stad Amsterdam berustende waren. De effecten en waarden van verschillenden aard maakten een bedrag uit van *een millioen*, dat in schuldbekentenissen ten laste van het Rijk, gemeenten en bijzondere personen bestond, waarvan meer dan de helft ten laste der stad Amsterdam. Sedert twintig jaren was de rente onbetaald gebleven op eene schuld van bijna *vijf tonnen gouds*. Was het wonder, dat de weg allermoeijelijkst was voor hen, die hunne regten wilden doen gelden en dat allerhande bezwaren werden ontmoet, om, buiten de aanwending van regtsmiddelen, in het bezit te geraken van de goederen, waarop men meende regt en aanspraak te kunnen maken?

Alleen de doeltreffende voorschriften der wet, op eene krachtige en niet min voorzigtige wijze ten uitvoer gelegd, konden een einde maken aan een toestand, die wel reeds lang de aandacht en belangstelling van het Hooger bestuur had gaande gemaakt; maar waarvan de opheffing alleen te danken is aan de ijverige en verstandige bemoeijingen van den man, die, waar zijn ambtgenoot de grondslagen had gelegd tot eene betere regeling van het gemeentelijk huishouden, ook van zijne zijde daartoe medewerkte door de heterogene bestanddeelen daaruit weg te nemen bij eene wet, waarvan wij de gelukkige werking (in een volgend artikel), zullen opmerken in het tweede verslag der werkzaamheden, door de Staats-commissie ingediend.

Op den 14 Maart verklaarde de Minister van Kolonien — wij hebben het gister gezien, — »morgen« of »overmorgen« zal ik aan de Kamer *datum* en *nommer* opgeven van het Gouvernementsblad, waarin, bij publicatie, de barbaarsche publicatie van 1839 is ingetrokken. Wanneer hij de opgave niet onmiddellijk deed: het was *enkel*, omdat hij op de gedane vraag niet voorbereid was.

Wij hebben heden het verslag van de zitting van den 15den ontvangen; en laat ons thans zien, *hoe* de Minister van Kolonien door opgave van *datum* en *nommer* aantoonde, dat hij te regt in de Tweede Kamer een feit, als voldongen, had voorgesteld.

De heer v. Hoëvell, die voor de eer van den Nederlandschen naam zoo gaarne de *intrekking* van de onmenschelijke publicatie van 1839 had wenschen te lezen, maar ze nergens vinden kon, ondanks de *stellige* en *plegtige* verklaring van den Minister van Kolonien, kwam, den 15 Maart, op zijne vraag van den 14en volgenderwijs terug.

De Minister heeft toen (8 Maart) bepaald gezegd, dat die bepaling van 1839 op dit onderwerp is ingetrokken. Ik heb mij de moeite gegeven om de gouvernementsbladen van Suriname na te gaan, voor zoover die in de bibliotheek dezer Kamer door de welwillendheid van den Minister van Kolonien aanwezig zijn. Maar ik heb daarin niet gevonden de intrekking van die publicatie. Ik heb daarom gisteren aan den Minister van Kolonien verzocht, de goedheid te willen hebben op te geven het nommer en den datum van de publicatie, waarbij die bepaling is ingetrokken. *De Minister heeft met de meeste bereidvaardigheid beloofd, dat heden te zullen doen.* Ik neem daarom de vrijheid aan den Minister te verzoeken om aan die belofte thans wel gevolg te willen geven, opdat blijke, dat die schandelijke voorschriften *thans zijn afgeschaft*, gelijk de Minister mij den 8den Maart heeft tegengeworpen, toen ik daar als een schandaal voor Nederland op wees.

Komt nu de Minister met *datum* en *nummer* voor den dag?

Neen. Maar wel met een grooten omhaal van woorden, waaruit enkel blijkt, dat het Gouvernementsblad niet *kan* worden opgegeven, *omdat het er niet is*; dat de Minister voor zich overtuigd is, dat de publicatie is ingetrokken, *maar het bewijs daarvan niet in handen heeft.*

Ik heb zoowel op den 8den Maart als gisteren er op gewezen, dat het opperbestuur verlangde dat zoodanige premien niet meer wierden toegekend; en ofschoon ik uit vroegere stukken het bewijs had dat sedert 1849 geene uitkeering van dien aard was geschied; ofschoon ik zeker meende te zijn, dat sedert 1852 geene boschpatrouilles hadden plaats gevonden, is toch het koloniaal bestuur van Suriname uitdrukkelijk aangeschreven om de publicatie van 1839 in den aangewezen geest te herzien.

De briefwisseling over dat onderwerp dagteekent van het begin van 1854. Bij missive van den Gouverneur van Suriname van 18 Julij werd een bepaald voorstel ontvangen om hem te magtigen tot intrekking van art. 9 dier publicatie, waarbij de onderwerpelijke premie was vastgesteld. Daarop is geantwoord in het laatst van Augustus; en nu is het mij nog niet mogelijk den datum en het nommer aan te wijzen van het *Gouvernementsblad*, waarbij die intrekking is bewerkstelligd; want, zoo als door den spreker uit Almelo reeds is opgemerkt en hem bij nasporing was gebleken, dat nommer van het *Gouvernementsblad* van Suriname is hier nog niet ontvangen; het laatst ontvangen nommer gaat niet verder dan 8 September 1854.

Maar hoezeer ik ook voor het tegenwoordige den verlangden datum en dat nommer niet kan opgeven, meen ik voldoende te hebben aangetoond, niet alleen dat van hier de last is uitgegaan tot afschaffing der onderwerpelijke premie; maar dat na vooraf gevoerde correspondentie die last gegeven is op uitdrukkelijk voorstel van den Gouverneur, in overleg met den Kolonialen Raad, zoodat er geen twijfel kan overblijven of aan dien last is voldaan. Ik heb dan ook de overtuiging dat hetgeen trouwens sedert 1849 niet meer was gebeurd en voortaan niet zal gebeuren, dat de uitbetaling van zoodanige premien langs den wettigen weg reeds is onmogelijk gemaakt, en ofschoon het mij leed doet voor het tegenwoordige niet in de gelegenheid te zijn, nommer en dagteekening van de hiertoe betrekkelijke publicatie op te geven, vertrouw ik daartoe eerlang in staat gesteld te zullen zijn.

Dat alles, dunkt ons, wist de Minister van Kolonien den 8 Maart en den 14den. Hoe kan men met de gegeven inlichtingen op den 15den de beloften van *datum* en *nommer*, goedschiks, rijmen?

Eerlang, hoopte de Minister, in staat gesteld te zijn om *datum* en *nommer* te kunnen opgeven. Wij wenschen het: niet enkel voor de eer der Nederlandsche Natie; maar wij hopen ook voor de eer des Ministers, dat de dagteekening van de *intrekking* der publicatie van 1839 anterieur zal zijn aan 15 Maart 1855.

Het antwoord van den heer v. Hoëvell op de, door den Minister gemaakte escapade, stelde, overigens, helder in 't licht, hoe de Minister althans ongeregtigd was een afgevaardigde over eene onwillekeurige en niets-beteekenende vergissing hard te vallen.

Ik ben zeer verheugd, dat de Minister de goedheid heeft gehad ons deze mededeelingen te doen. Daardoor vervalt nu geheel het argument, dat hij tegen mij heeft ingebragt den 8den Maart, dat ik hier niet meer behoorde te spreken van de publicatie van 1839; want dat *die publicatie reeds is ingetrokken.* »*De bepaling van* 1839 *op dit onderwerp is overigens ingetrokken*«, zeide de Minister met zoovele woorden. Nu blijkt echter, dat zij *niet is ingetrokken*, maar dat daarover eene correspondentie heeft plaats gehad. Ik vraag; hoe kon de Minister den 8den Maart hier verklaren, dat die publicatie is ingetrokken? *Wist* hij dat? *Weet* hij dat zelfs op dit oogenblik? Uit de mededeeling, ons zoo even gedaan, blijkt het niet. Daaruit blijkt alleen, dat eene briefwisseling met het bestuur van Suriname is gevoerd. Den inhoud dier briefwisseling zelven heeft de Minister voor ons verborgen gehouden; maar ten gevolge van die briefwisseling *gelooft hij dat de intrekking zal geschieden.* Is dat hetzelfde als: »*de intrekking heeft plaats gehad*?« Ik laat dit over aan het oordeel van elken onbevooroordeelde.

Nu wil ik den Minister over deze vergissing niet hart vallen; maar ik durf vragen, of het billijk is, of het betamelijk is, dat, wanneer zulk eene vergissing bij den Minister mogelijk is, diezelfde Minister tot driemaal toe, op verschillende dagen, een lid van deze Kamer, in zulke bewoordingen, als wij uit zijnen mond gehoord hebben, verwijten doet, omdat hij zich een paar jaar geleden, vergist heeft in een datum?

Ik wil hier niets meer bijvoegen. Ik wil hoopen dat, *ten gevolge* van deze discussie en hetgeen dezer dagen heeft plaats gehad, althans deze gruwel in Suriname een einde zal nemen

en dat die publicatie, die in mijn oog eene schande voor Nederland is, zal worden ingetrokken en verdwijnen uit het *Gouvernementsblad*.

Wij hopen, dat de les, die de Minister van Koloniën bij dit incident ontving, niet verloren zal gaan; dat de Minister er door geleerd zal hebben, de waarschuwingen en de overtuiging der oppositie meer te waarderen en niet enkel aan vooringenomenheid tegen zijn persoon toe te schijven, gelijk de Minister, ongelukkigerwijs, steeds gewoon is te doen.

Wij lazen in *de Nederlander* van 17 Maart.

»*De Grondwet weet* dat we gansch niet ter onvoorwaardelijke ondersteuning van *dit* Ministerie gezind zijn.«

Daarvan zijn wij evenwel niet volkomen *overtuigd*. Veeleer is het ons toegeschenen, dat, zoodra de *stemmen* der anti-revolutionnaire Kamer-leden moeten beslissen, aan welke zijde zich eene meerderheid zal scharen, die stemmen *altijd* in het voordeel van het Ministerie worden uitgebragt, van welken aard de wetsontwerpen of voorstellen ook zijn en hoe heftig zij ook op anti-revolutionnaire wijze waren bestreden. Ja, zelfs zijn er voorbeelden, dat, wanneer *eerst*stemmende leden zich *tegen* een in beslissing gebragt onderwerp verklaarden, *later* uitgebragte stemmen, om toch het gevaar niet te vergrooten, een tegenovergesteld besluit namen.

Wij nemen dat de anti-revolutionnaire partij niet kwalijk; want dat schijnt zoo te behooren tot hare beginselen; maar zij mag, niet zonder weêrspraak, bogen op eene eigenschap, die zij niet bezit.

Onvoorwaardelijke ondersteuning; dat woord, die qualificatie van ministeriëlen zin, is de roede, die tegen het Ministerie opgeheven wordt en blijft, om te beproeven of men nog verkrijgen kan wat te verkrijgen valt. Men doet de kracht dier roede menigmaal gevoelen; omdat men weet, dat de anti-revolutionnaire ondersteuning, van wege de eigenaardige zamenstelling der tegenwoordige Tweede Kamer, voor het Ministerie geenszins te verwerpen is.

Het Ministerie heeft, van zijn optreden af, wij willen het gaarne verklaren, zich onthouden van eenige éclatante concessie aan die partij te verleenen. Zoo het al van haar invloed voordeel heeft getrokken *bij* de verkiezingen: het heeft die diensten nimmer door de ondersteuning van een kandidaat dier partij *erkend*; en het is bij de laatste vacature in het district Almelo nog gebleken, dat men zelfs voor het eminent hoofd der partij geene bijzondere sympathie doet blijken.

Evenwel, het Ministerie is in één opzigt getrouw gebleven aan de anti-revolutionnaire partij, en deze blijft van hare zijde dien band aanhouden, namelijk: *algemeen* in tegenstand jegens de constitutionnele partij en *speciaal* in antipathie tegen het vorige Ministerie.

De Nederlander is onuitputtelijk in de uitvinding van woorden, die door het Ministerie gretig worden overgenomen en gebruikt, om ze de constitutionnele partij naar het hoofd te slingeren.

Letten wij slechts op enkele van die uitdrukkingen.

Vóór de optreding van het April-Ministerie waren in *De Nederlander* aan de orde van den dag uitdrukkingen, als: *Staats-alvermogen*, *revolutionnaire beginselen*, *ministeriële autocratie*, *centralisatie*, *verkorting der regten van de kerk*, enz.; en wie het programma van April 1853 inziet, zal daarin de meeste dier uitdrukkingen, welligt onder meer parlementairen vorm, terugvinden.

Na de optreding van het Ministerie waren de woorden van *Volkssouvereiniteit*, *getemperde democratie*, *parlementaire heerschappij*, *gezag der Kroon*, enz., zoo vele holle en onbestemde uitdrukkingen, die de anti-revolutionnaire partij als krijgsmaterieel en ammunitie aanvoerden.

In den laatsten tijd worden de woorden: *reglementeren*, *wettenmakerij*, *codificatie-zucht*, in den zin genomen van eene neiging, om de Natie door regels aan banden te leggen, door *de Nederlander* toegepast op de Hervormde Kerk, door *het* Ministerie regtstreeks tot den heer Thorbecke gerigt, zoo als in de zitting van 6 Maart: »*Hij* wil voor alles *regelen* bij de wet. »Wij moeten, zegt hij, regelen hebben voor alles, en daar ben ik juist tegen. Daarin ben ik in opposition »met den spreker uit Maastricht, en *over al dat regelen »stellen* zullen wij het wel nooit eens worden«, zeide de Minister van Justitie. Teregt antwoordde daarop de heer van der Linden: »De Minister wil geene waarborgen, geene regelen, *hij wil slechts de willekeur »van den dag der Regering.*«

Uit een en ander blijkt, dunkt ons, dat wij niet zoo volkomen overtuigd *kunnen* zijn van de *ongezindheid* der anti-revolutionnairen, om het Ministerie *onvoorwaardelijk* te ondersteunen.

Buitenland.

ALGEMEEN OVERZIGT.

De zweem van vredelievende schikking, waarvan wij gister gewaagden, is in den loop van den dag eenigzins verdwenen.

De beurzen van Parijs, Londen en Weenen zijn gedaald. Dat is een min gunstig teeken, ofschoon — de ondervinding heeft het reeds zoo dikwerf geleerd — de beurs niet altijd ten dezen opzigte een zekere maatstaf is.

Te Parijs zijn de fondsen gedaald op het gerucht, dat de Keizer eene toespraak zou houden tot de keurtroepen, en bij voorraad had men Z. M. eene zeer oorlogzuchtige redevoering in den mond gelegd, waarin de Keizer zijn vertrek naar de Krim aankondigt en van de laauweren, die de soldaten voor de muren van Sebastopol zouden plukken spreekt.

Het is echter gebleken, dat Keizer Napoleon, bij het ter hand stellen der vaandels, slechts twee volzinnen tot de guides en garde gerigt had, in welke volzinnen geene de minste zinspeling wordt gemaakt op het vertrek des Keizers, noch op dat van het korps zelf, ja zelfs niet van den tegenwoordigen oorlog gesproken wordt.

Te Londen had de daling der fondsen plaats op het gerucht, dat lord John Russell uit Weenen teruggekeerd was, hetgeen de afbreking der onderhandelingen aanduidde. Van waar kwam dit gerucht? Op welke gronden steunde het? Een en ander is ons nog niet bekend. De laatste telegrafische depêches uit Weenen, welke van de conferentien spreken zeggen, integendeel, dat de beraadslagingen op voldoende wijze worden voortgezet, en, dit zeggende, zinspelen deze depêches op de derde zitting, welke Maandag gehouden is.

Lord John Russel is op dien dag dus niet uit Weenen vertrokken, en indien de zitting van dien dag gunstig was, waarom zou hij dan eergister ochtend vertrokken zijn vóór het houden der volgende vergadering? Het gerucht van zijn vertrek is dus ten eenenmale onjuist, en de beurs van Londen heeft zich omtrent dit punt, waarlijk, geheel ten onregte verontrust.

Wat de daling der beurs te Weenen betreft, daarvan zijn de beweegredenen ons nog niet bekend. Men zou daaruit voorshands kunnen opmaken, dat bij de derde conferentie der plenipotentiarissen tusschen hen niet zulk eene goede verstandhouding als in de drie voorafgaande heeft geheerscht.

In het Engelsche parlement werden Dingsdag avond de Weener conferentien ter sprake gebragt. Lord Lijndhurst achtte zich verpligt, Engeland te waarschuwen tegen de verraderlijke staatkunde van Rusland. Lord Clarendon beweerde, dat er grond was om de oprechtheid van Pruissen te betwijfelen, doch drukte zijne hoop uit, dat deze staat toch eindelijk zich bij het verbond der Westersche mogendheden zal moeten aansluiten. Sir J. Graham vroeg of de Oostenrijksche gezant opheldering had gegeven ter zake der redevoering van sir Robert Peel met betrekking tot Hongarije en Polen. Lord Palmerston gaf hierop een ontwijkend antwoord; hij verklaarde dat Oostenrijk weet, dat Engeland de vereeniging van Hongarije met den Oostenrijkschen Keizersstaat als onvermijdelijk noodig tot de welvaart van Europa beschouwt, doch voegde er bij, dat, wordt Polen hersteld, dit land eene dreigende houding tegenover Duitschland zou kunnen aannemen. Duitschland in de eerste plaats moet in overweging nemen of eene verandering van het bestaande thans noodzakelijk is.

Voor het tegenwoordige hebben de Westersche mogendheden de vier punten van waarborg voldoende geacht; mogten de conferentien daarover niet tot de gewenschte uitkomst leiden, dan zullen de Westersche bondgenooten andere punten voorstellen.

De heer Graham, met deze inlichtingen niet te vreden, herhaalde zijne vraag met betrekking tot den Oostenrijkschen gezant, doch lord Palmerston vermeende wederom hem geen regtstreeksch antwoord te moeten geven.

Het protocol der openings-zitting, bevattende de uitlegging door de Westersche mogendheden aan de vier punten van waarborg gegeven, is door de Russische plenipotentiarissen in de tweede zitting, op Zaturdag den 17 dezer gehouden, bepaaldelijk geteekend.

De *Morning-Chronicle*, welke had gemeld dat de bijzondere beraadslagingen over het eerste punt dien dag aangevangen waren, berigt in eene nieuwe depêche, dat deze zelfde discussie in de derde zitting, die van Maandag, op voldoende wijze is voortgezet.

Onze lezers zullen zich voorzeker herinneren, dat wij dezer dagen twee telegrafische depêches uit Czernowitz hebben medgedeeld, waarin gemeld werd, dat het Russische leger, hetwelk Bessarabie bezet, toebereidselen maakte om die landstreek geheel te ontruimen en naar de linkerzijde van de Dniester terug te trekken.

Wij deden die depêche vergezeld gaan van eene nota, waarin de onwaarschijnlijkheid dezer berigten werd geconstateerd. De *Oesterr. Corresp.* echter maakt zich tot de echo van dit inderdaad onbegrijpelijk gerucht.

Wij blijven niettemin in onze ongeloovigheid omtrent dit punt volharden, te meer daar uit Weenen van eene geloofwaardige zijde wordt gemeld, dat deze geruchten van allen grond ontbloot zijn.

Uit Marseille zijn depêches ontvangen, tengevolge der aankomst van onderscheidene schepen te Konstantinopel, met correspondentien van 8 Maart, bevattende berigten uit de Krim tot den 6 dierzelfde maand. Het meest opmerkelijk, dat daarin voorkomt in eene soort van bevestiging, wel is waar niet officieel, van een nieuw gevecht, dat den 6 Maart voor de muren van Eupatoria zou hebben plaats gehad.

De hevige ziekte, waardoor lord Stratford de Redcliffe, vertegenwoordiger van Groot-Brittannie bij de Ottomanische Porte, zou zijn aangetast, wordt door dagbladen en correspondenten uit Konstantinopel volkomen bevestigd.

Te Londen heeft dezer dagen eene meeting plaats gehad met het doel om eene nationale en grondwettige vereeniging op te rigten om een einde te maken aan het oligarchisch stelsel, waardoor eenige aanzienlijke familien zich meester maken van het monopolie der voornaamste waardigheden van den staat.

Dr. Taylor nam het voorzitterschap waar en werd bijgestaan door verscheidene parlementsleden van de radicale partij.

In de zitting der Tweede Kamer van Pruissen heeft eene levendige discussie plaats gehad naar aanleiding van het door de regering aangevraagde crediet van 80,000 thalers voor geheime fondsen.

De commissie stelde voor om dit crediet op 50.000 thalers te brengen. Het door de regering aangevraagde cijfer is, eindelijk, met eene meerderheid van 160 tegen 122 stemmen aangenomen.

Uit Kopenhagen wordt gemeld, dat de Koning van Denemarken volkomen hersteld is.

Correspondentien uit laatsgemeld land deelen mede, dat de Folksthing (tweede kamer) de voorstellen van het kabinet betrekkelijk de contingenten der hertogdommen Holstein en Lauenborg heeft aangenomen.

Het contingent der beide hertogdommen zal als volgt zijn zamengesteld:

1o, Een hoofd-contingent van 4000; 2o, eene reserve 1333; 3o. aanvullings-contingenten 667: in het geheel 6000 man.

Tijdingen uit San Juan melden, dat de partij van Chamorres steeds vorderingen maakt. Zij zou eene overwinning behaald hebben in een treffen met de partij van Castillan; zij had op beleedigende wijze van den Amerikaanschen consul de uitlevering geëischt van een gevangene, die zich hoch in eigen huis noch onder bescherming bevond.

De Engelschen, Franschen en Amerikanen hebben zich onder bescherming van dien consul gesteld, die later in hechtenis genomen is.

Deze berigten vereischen echter nog wel nadere bevestiging.

In Californië is men voornemens eene afzonderlijke republiek te vormen, die uit tien staten zal bestaan, vier van het eigenlijk grondgebied van Californie, drie van Oregon, twee van het grondgebied van Washington en twee van de westelijke gedeelten van Utah en van Nieuw Mexico.

Met de *Baltic* zijn berigten uit New York ontvangen van den 7 dezer.

Het ontwerp tot wijziging van het tarief der inkomende regten is door den Senaat verworpen.

Het Huis der Vertegenwoordigers heeft toegestaan, dat het leger met vier regementen wordt vermeerderd.

ENGELSCHE POST.

De bill betrekkelijk het zegel der dagbladen, welke in het parlement is voorgesteld, komt op het volgende neder. Thans is ieder dagblad gezegeld, en geniet mitsdien vrijdom van port. Voortaan zal het zegel afgeschaft worden voor die dagbladen, welke niet per post verzonden worden; maar zij behooren voorzien te zijn van een zegel evenredig aan hunne afmeting, om door den staat gratis te kunnen worden verzonden. Kortom, aan eene kant wordt het zegel der dagbladen afgeschaft, en aan de andere zijde het privilegie van vrije verzending, dat zij thans genieten. De *Times* protesteert ten zeerste tegen deze hervorming, en ziet hier op welke gronden: letterkundige eigendom met betrekking tot de dagbladen wordt, zoodoende, niet beschermd; in de provincien en te Londen zullen een groot aantal dagbladen uit den grond oprijzen, en de *Times* plunderen, zonder even als dat blad, het zegel voor de verzending per post te behoeven te betalen.

De niet belaste drukpers der provincien, zal vooral eene ontzaggelijke concurrentie doen ontstaan, en daar in ieder geval het zegel evenredig aan de afmeting is, zoo zullen zij die te Londen in klein formaat teruggeven wat de groote dagbladen bevatten in de wet bescherming voor hun letterkundigen diefstal vinden. De *Times* beweert, dat de bill voornamelijk tegen haar gerigt is door de school van Manchester, wier pogingen daartoe gefaald hebben. Indien de klagten, welke zij sedert meer dan eene maand elken dag aanheft gegrond zijn, dan moet de *Times* ophouden te bestaan. Zij zeide zelfs, dat de dag na de aanneming van de bill de namen van hare eigenaars zullen voorkomen in een blad, dat onnoodig is te noemen, d. i. de *London Gaz.*, dat gewoonlijk eene opgave der gefailleerden mededeelt.

— Lord Aberdeen zal binnen kort naar Egypte vertrekken, om een bezoek te brengen bij zijn zoon, lord Haddo, die op dit oogenblik in de nabijheid van Cairo zijn verblijf houdt.

— Te Deptford zijn dezer dagen naar Balaklava ingescheept 400 houten hospitalen en 2.000 ijzeren bedden.

— De kolonel Shirley, kommandant der kavallerie van het Turksch contingent, is te Dublin aangekomen.

— Den 27 Februarij telde het Engelsch leger in de Krim in het geheel 27,607 man. Men moet daarbij voegen 17,623 zieken, waarvan 12,324 te Scutari. De kavallerie en de artillerie te paard telde in het geheel 1,607 paarden.

— Het stoom-eskader in de Baltische zee heeft bevel ontvangen, om in allerijl te vertrekken en zoo spoedig mogelijk voort te gaan, om aan de Russische of andere schepen te beletten, de blokkade der havens van die zee af te breken.

— De vereerders van lord Dudley Stuart willen ter zijner eere een standbeeld oprigten.

DUITSCHE POST.

De *Preuss. Corr.* verklaart in zijn nummer van gisteren, dat de Pruissische gezant te Frankfort, de heer von Bismarck Schönhausen, niet gedesavoueerd is, noch eene afkeuring heeft ontvangen.

Het half officiële orgaan voegt er bij, dat de Pruissische regering ten aanzien der niet-Duitsche mogendheden het beginsel handhaaft, dat de houding door de Duitsche gezanten op den bondsdag aangenomen, eene zaak van binnenlandsch bestuur is.

Bij gevolg zou zij het niet gepast oordeelen, te dien aanzien eenige critiek aan te nemen en nog minder om in eenig geschil daarover te treden.

Verder wordt in dat blad gezegd, dat de Pruissische gezanten bij de Duitsche hoven de noodige instructien hebben ontvangen, om de op eene dwaling berustende verklaring te bestrijden, die zelfs door officiële documenten is verspreid geworden, alsof die heer von Bismarck Schönhausen voorstellen zou hebben gedaan, of die aan of meer zou hebben te kennen gegeven, welke in een artikel in den Franschen *Moniteur* verschenen zijn.

Deze voorstellen liggen niet in het minste in de bedoelingen der Pruissische Regering.

— De *Oesterr. Zeit* zegt, dat de voorteekenen van vredelievende schikking van den kant van Engeland vermeerderen.

— De *Köln. Zeit* meldt, dat te Berlijn eene nota uit St. Petersburg is aangekomen; zij zou de vroegere vredelievende verklaringen van Keizer Alexander hernieuwen, die zich bereid verklaard zou hebben, om de bestaande tractaten te onderwerpen aan eene herziening, welke met de eer van beide partijen overeen te brengen is.

— Eene depêche uit Koningsberg meldt uit St. Petersburg, dat de generaal Rudiger, kommandant der Keizerl. garde en het korps grenadiers, door Keizer Alexander met de waardigheid van opperbevelhebber van het leger in tijd van oorlog is bekleed.

FRANSCHE POST.

De reeds vroeger aangekondigde afscheids-revue over de bataillons en eskadrons der garde die naar de Krim gaan, heeft op het plein der Tuillerien en op dat van het Carroussel plaats gehad. De Keizer hield wel eene aanspraak tot de troepen maar sprak niet van zijn vertrek naar de Krim. Intusschen wordt algemeen verzekerd, dat die reis stellig zal hebben. Men spreekt van de 30ste.

Prins Napoleon heeft eergister de voorwerpen ter bekroonde kunstwerken, die voor de algemeene tentoonstelling ingezonden werden, geinstalleerd met eene aanspraak, waarin hij zeide, dat het eerste denkbeeld, om die Parijsche tentoonstelling van nijverheid ook schoone kunsten toe te laten aan de Keizerin te danken is.

— Te Moselingen (Lotharingen) had gisteren eene arrestatien plaats gehad. Men wil die in verband brengen met woelingen in een geheim genootschap.

— Verscheidene sprekers hebben zich in het Wetgevend Ligchaam reeds doen inschrijven om het woord te voeren over de wet op de recrutering. Daaronder bevindt zich ook de heer de Montalembert.

BELGISCHE POST.

Sedert eergister ochtend was hier in wel onderrigte kringen het gerucht in omloop, dat de heer Dedecker er in geslaagd was, om een nieuw ministerie zamen te stellen. Ten twaalf ure beschouwde men de combinatie, welke wij zullen mededeelen als zeker; men verzekerde dat de Koninklijke besluiten reeds gereed lagen, en dat daaraan slechts de Koninklijke onderteekening ontbrak; dat de heer Dedecker zich naar Laeken begaf om de besluiten te doen onderteekenen; dat zij gister in den *Moniteur* zouden verschijnen en dat de nieuwe ministers in handen des Konings de gevorderde eeden zouden afleggen.

De aangewezen leden van het kabinet waren de volgende:

de heer Dedecker, binnenlandsche zaken;
de heer Mercier buitenlandsche zaken;
de heer Alph. Nothomb, broeder van den Belgischen minister te Berlijn, en bij zelf substituut van den procureur-generaal bij het hof van appel van Brussel, justitie;
de heer Smits, gouverneur van de provincie Luxemburg, die aan het hoofd van het departement van financien geplaatst worden, welke betrekking hij reeds gedurende enige maanden in het gemengde kabinet van 1841—1851 bekleedde;
de heer Aug. Dumon, lid der kamer van vertegenwoordigers, openbare werken;
eindelijk de luitenant-generaal Greindl, depart. van oorlog.

Omtrent 12 ure, zeggen wij, was deze combinatie voorloopig gearresteerd. Het eenzigste punt, dat nogaan twijfel onderhevig was, was, of de heer Smits in den *Moniteur* zou voorkomen als definitief hoofd van het ministerie van financien dan wél als minister *ad interim*. Deze twijfel was zeer verklaarbaar naar aanleiding der afwezigheid van dezen fonctionnaris, die zich nog te Arlon, de zetel van het provinciaal gouvernement, bevindt.

Men voegde er bij, dat de kamers tegen den 26 dezer maand zouden worden bijeen geroepen.

De zaken waren op dat oogenblik zoo goed geschikt, dat het Koninklijk besluit, waarbij het ontslag van den heer Tesch, minister van justitie in het laatste ministerie, en waarbij hij weder met de betrekking van advocaat-generaal van het hof belast wordt, reeds geteekend waren.

Tegen een ure inderdaad heeft de heer Dedecker zich naar Laeken begeven, gelijk vroeger was aangekondigd; maar het was niet zonder eene verwondering, die gemakkelijk te begrijpen is, dat men bij zijne terugkomst in de hoofdstad kundige kringen, waar de vorming van het kabinet niet meer betwijfeld werd, vernam, dat de heer Dedecker zich naar Laeken begeven heeft, niet om aan den Koning de besluiten der benoeming van het nieuwe ministerie aan te bieden, maar om in handen des Konings de taak, welke hem was opgedragen om een nieuw ministerie zamen te stellen, neder te leggen.

Zoodanig is de stand van zaken.

De ministeriële crisis is dus niet geëindigd; maar duurt steeds voort.

Binnenland.

* *Gravenhage*, 22 Maart.

Opbrengst der algemeene collecte voor den watersnood.

Bedrag der vorige opgave.	ƒ	179.232.68½
Utrecht		12.000 (*)
Arnhem		7.541.39½
Groningen		6.739.23
Leeuwarden		5.469.17½
Dordrecht		5.128.28½
Zutphen		4.000.00
Middelburg		4.060.00
Nijmegen		3.560.40
Sneek		2.230.89½
Hoorn		1.300.00
Zierikzee		954.11
Vlissingen		700.00
Meppel		662.55
Assen	ruim	600.00
Vlaardingen		500.00
's Graveland		425.66
Delfshaven		400.00
Rijp		370.00
Almelo		391.00
Abcoude, Proostdij en Aasd.		358.66½
Hellevoetsluis		263.00
Wijk bij Duurstede		215.00
Leerdam		187.45½
Oosthuizen		155.00
Leerbroek		136.35
Schoonhoven		135.00
Genemuiden		133.32½
Kerkrade en Oosterwijk		133.25
Ankeveen		122.17
Lunt van Arkel		78.69
Kortenhoef		57.97½
Meerkerk		57.83½

(*) Te Utrecht was reeds vroeger bijeengebragt de som van ƒ 8846,42½.

* Z. M. de Koning heeft heden morgen in een bijzonder gehoor ontvangen den Staatsraad, Commissaris des Konings in Limburg, den heer van Meeuwen.

* Gisteren heeft er bij H. M. de Koningin-Moeder ter eere van den Russischen generaal Budberg een familie-diner plaats gehad.

* Morgen Vrijdag, is ten voordeele van de noodlijdenden door den watersnood, in het local der Teeken-Akademie alhier, geopend de tentoonstelling der weldadigheids-loterij voor de vereeniging tot bevordering van ambachten onder de Israëlieten, onder de bescherming van Z. M. den Koning. Wij vestigen daarop de bijzondere aandacht, omdat wij het goede doel wenschen te bevorderen, en ook omdat men voor een geringen prijs het genot kan smaken de voorwerpen te aanschouwen, die uit de handen van blinden, doofstommen en weezen zijn voortgevloeid.

* Onverwijld nadat eene vreeselijke ramp ons vaderland had getroffen werden leeraren, dichters, schrijvers en verdere beoefenaren der schoone kunsten, werden zoovelen, die door vrucht van pen en penseel het hunne konden bijdragen tot het lenigen van den nood, door hun menschlievend hart aangespoord daartoe hunne gaven aan te wenden. Voortdurend nog worden ten voordeele der noodlijdenden, beschrijvingen der overstroomingen en gedichten, daartoe betrekkelijk, uitgegeven. Zoo is alsmede gisteren bij Geb. Belinfante alhier verschenen: *God redt*, een voorval uit den jongsten watersnood, eenige dagen geleden, door de dagbladen medegedeeld. Het doel, dat de dichteres, mej. Estella Hertzveld, bij het vervaardigen beoogde, worde in ruime mate door onze landgenooten bevorderd, die door het aanschaffen van dat gedicht der weldadigheid een offer brengen. Wij verzekeren hen, dat wij zich den aankoop niet zullen beklagen, wat betreft de kunstwaarde van het gedicht.

* Wij vernamen mede, dat de giften op het gymnasium alhier bijeengebragt, voor de noodlijdenden door den watersnood, alleen afkomstig waren van die deerlingen, door inrigting.

* Men vernoemt, dat het plan heeft bestaan door het muzijkcorps van het regement grenadiers en jagers alhier, een concert ten behoeve van de noodlijdenden te doen geven. Daar de hiertoe geschikte gelegenheden reeds besproken waren en het Paaschfeest op handen is, zou dat nog te lang kunnen aanhouden, indien dat plan gevolg zou kunnen erlangen. Intusschen hebben de heeren officieren en onder-officieren en al de manschappen van dat regement bijdragen ten voordeele van de ongelukkige slagtoffers van den watersnood gestort.

Bij het Departement van Binnenlandsche Zaken is van S. C. uit Utrecht voor de noodlijdenden door den watersnood ontvangen een manbiljet groot tien gulden.

* Naar men vernoemt, zal door Mevr. Jenny Goldschmidt, geb. Lind, aanst. Dingsdag nog een concert gegeven worden.

* Blijkens eene bij den heer commissaris des Konings in Zuidholland ontvangene mededeeling van den Minister van Binnenlandsche Zaken, zijn door den Minister van Financien de noodige voorschriften gegeven, ten gevolge waarvan de gelden, door de algemeene collecte ter zake van den watersnood in te zamelen door de gemeentebesturen bij de betaalmeesters in de arrondissementen kunnen worden gestort, mits worde gezorgd, dat de bestemming der gestorte gelden worde aangewezen in de quitantien van overstorting; terwijl, indien er giften waren ingezameld, aan welke de gevers duidelijk eene bepaalde bestemming verbinden, het bedrag daarvan afzonderlijk gestort en die bestemming in de quitantie aangewezen zal behooren te worden.

* De vereeniging Dorcas, te Culemborg, heeft voor de eerlang te houden loterij, van H. M. de Koningin een prachtig thé-service, en van H. K. H. prinses Frederik eene fraaije porseleinen lamp ontvangen.

* Gisteren heeft de nieuw benoemde generaal baron van Geen het kommando over het regement Grenadiers en Jagers overgedragen aan den nieuw benoemden kommandant, den luit.-kol. Scheltus. Tot dat einde had het regement zich op de binnenplaats van de kazerne in carré geformeerd. Toen werd het door den baron van Geen in hartelijke taal toegesproken. Hij bragt daarbij zijn dank zoo aan heeren officieren, als aan de onder-officieren en manschappen voor de ondersteuning, die hij gedurende anderhalf jaar van hen had mogen ondervinden. De goede orde en krijgstucht, die bij het regement steeds hebben geheerscht, hebben veel bijgedragen tot handhaving van den roem, dien het regement op zoo waardige wijs heeft verworven en steeds heeft mogen behouden. Hij wenschte en hij vertrouwde, dat het regement onder den nieuw benoemden bevelhebber denzelfden weg zou blijven betreden. Daarop vatte de nieuw benoemde kolonel het woord op, rigtte zich eerst tot zijnen voorganger den baron van Geen, den hij met zijne benoeming geluk wenschte, en hield vervolgens eene hartelijke toespraak tot het regement. Hij begroette heeren officieren, onder-officieren en manschappen en gaf de hoop te kennen, dat het regement, even als onder zijne voorgangers, zich door orde en krijgstucht zou onderscheiden, steeds trouw zijn zou aan Koning en Vaderland, en alzoo zou bevestigen den tot hiertoe verworven roem. Na zijne rede werd door het regement een drievoet hoera! ter eere van dien generaal aangeheven. Het leve de generaal van Geen deed zich als eene kreet hooren.

Z. Dl. H. de Aartsbisschop van Utrecht heeft bij besluit van 15 Januarij jl. te Doornenburg, dekenaat Arnhem, opgerigt de parochie van den H. Martinus; op den 13 Februarij ll., in het dekenaat Groenlo, te Eten de parochie van den H. Martinus; te Terborg die van den H. Gregorius; te Silvolde die van den H. Mauritius; te Rietmole die van de H. Caecilia; te Zieuwent, die van de H. Werenfridus; te Breedevoort die van den H. Gregorius; te Groenlo die van den H. Calixtus; te Elbergen die van den Matthaeus; te Beltrum die van O. L. Vr. Hemelvaart; te Aalten die van de H. Helena; te Lichtenvoorde die van den H. Bonifacius. In het dekenaat Arnhem heeft Z. Dl. Hoogwaardigheid op den 1 Maart jl. opgerigt de volgende parochien: die van den H. Bavo te Angeren; van den H. Donatus martelaar te Bemmel; van O. L. Vr. Geboorte te Driel (aan den Rijn); van den H. Martinus te Gent; van den H. Leonardus te Oosterhout; van den H. Werenfridus te Valburg. In het dekenaat Deventer de parochiën van den H. Martinus te Vaassen; van den H. Willibrordus te Wijhe; van het H. Kruis (kruisverheffing) te Raalte, van den H. Cornelius te Luttenberg; van den H. Sebastianus te Hellendoorn; van den H. Dionysius te Rijssen van den H. Antonius Abt te Enter; van de H. H. Apostelen Petrus en Paulus te Goor; van den H. Willebrordus te Olst; van O. L. Vr. Onbevlekte Ontvangenis te Hoeten; van den H. Sebastianus te Haarle.

Z. Dl. H. heeft, den 6 dezer benoemd tot hoofdkeurder voor de districten van Utrecht, Naarden, Amersfoort, Culemborg, Arnhem, Doesburgh, Zutphen en Groenlo,

den Zeer Eerw. Heer Justus Henricus Wensing, R. K. priester, Ood-professor (woonachtig op de Marieplaats te Utrecht), en

voor de districten van Deventer, Ollenzaal, Almelo, Zwolle, Groningen en Assen, Heerenveen en Leeuwarden, den Zeer Eerw. Heer Cornelius Pas, Examinator van 't aartsbisdom en pastoor te Raalte. (*Kath. N. Stemm.*)

's Hertogenbosch, 17 Maart. De meesten zullen zich nog herinneren de afschuwelijke wreedheden, door zekeren heelkundige de Loeil op zijne wettige huisvrouw, in de provincie Zeeland, eenige jaren geleden gepleegd en met den dood gestraft. Elk was met afrijzen jegens dat monster van wreedheid vervuld. Hetzelfde is thans gebeurd in de gemeente Besoijen, tusschen 's Bosch en Waalwijk, met dat onderscheid dat de geweldadigheden daar niet tusschen echtgenooten, maar op eenen eveneenzoozen krankzinnige gepleegd zijn, die bij zekeren Maas was in den kost besteed. Het onafgebroken toebrengen van slagen en verwondingen bij dagen en bij nachten schijnen hem den marteldood, het grootendeels ontberen van de noodige voedingsmiddelen den hongerdood te hebben doen sterven.

Geene anderen reden tot het bedrijven dezer snoodheden op den overledenen krankzinnige is er gevonden dan alleen de zucht tot wreedheid. En niet alleen dat de man alles uitdacht om dien ellendigen natuurgenoot te folteren, maar ook de vrouw moet hieraan het hare hebben bijgebragt. die toch behoorlijk betaald werden voor den kost en de inwoning van den overledene, terwijl hij meestentijds zijn brood in de buurt ging bedelen om niet van gebrek om te komen.

Wij bekennen, dat deze feiten bijna ongeloofelijk zijn, die in ons beschaafd land wel aan de slaven van West-Indie herinneren, maar wij staan voor de waarheid in, en hopen, dat bedoelde Maas, die nu in den kerker zucht door den regter eene aan zijne gruwelen geëvenredigde straf zal knnnen worden opgelegd. (*Arnh. Ct.*)

Alphen, 16 Maart. Droevige gewaarwordingen bevangen ons, treurige gedachten en smartvolle gevoelens beklemmen ons het hart, wanneer wij het oog over deze diep ongelukkige gemeente doen gaan. Daar waar nog voor eenige dagen onze blikken vergenoegd op veelbelovende landerijen zich verlustigden, vertoont zich nu eene onstuimige zee, en wijduitgestrekte ijsvelden, en waant men zich zelven als aan den Noordpool verplaatst. In de onmiddelijke nabijheid van den doorbraak te Dreumel liggende werd weldra het geheele dorp door het vloedwater overstroomd; van velen de woningen vernield of beschadigd; de mondbehoeften en andere voorraad weggeslagen. 38 huizen zijn geheel en gedeeltelijk omvergespoeld. 368 personen werden gedwonden hunne woningen te verlaten, terwijl nagenoeg een zelfde getal thans aan de algemeene liefdadigheid is overgelaten. Weinig scheelde het of ook in ons dorp bezweek de dijk; op de meeste plaatsen liep het water 2, ja op sommige zelfs 3 voet over den dijk. Bovenmenschelijke inspanning, volhardende en onwrikbare moed waren noodig om denzelven te houden; en het scheen of men aan het woedende element duim voor duim de plaats wilde betwisten. Onze pogingen waren dan ook niet vruchteloos, de dijk die slechts een smal pad meer was, bleef behouden, en werd ons ten minste eene grootere ramp bespaard. Huldigt men hen, die met verachting van eigen gevaar, anderen zoeken te redden, dan vooral zij hier hulde gebragt in de eerste plaats aan den heer van Hasselt, burgemeester en heemraad te Appeltern. Steeds daar zijnde, waar de nood het dringendste was; onbezweken en volhardend strevende om, zoo mogelijk, den slag, die ons dreigde af te weren, zag men hem steeds op de gevaarlijkste punten, allen door woord en voorbeeld aanwakkerende, en voorgaan in het bestrijden van den algemeenen vijand. Eere verder den Eerw. heer kapellaan te dezer plaatse, die niet tevreden om door woorden den moed in allen levendig te houden, zelf vaak handen aan het werk sloeg, om het vreesselijk onheil af te wenden. Dankbaar noemen wij nevens hen de heeren leden van het polderbestuur, die allen, geen enkele uitgezonderd, hunne pligten naar behooren vervulden. De aangename herinnering van pligtsbetrachting zij hiervoor hun loon, terwijl in aller harten levendig het geheugen hunner, waarlijk edele daden, zal bewaard blijven.

(*N. B.*)

Ingezonden Stukken.

's Hage, 19 Maart 1855.

Wel Edele Heeren.

In een uwer laatst uitgekomen nommers van het dagblad *de Grondwet* plaatste uw een leading-artikel over de beraadslagingen der wet op het regt van vereeniging en vergadering, waarin voornamelijk, en zeer teregt, gewezen werd op de redevoering van den afgevaardigde uit Rotterdam, gehouden 7 Maart jl., omtrent de levensverzekering-compagniën, weduwenfondsen en wat daarmede verwant is; doch dit artikel werd besloten met de navolgende, gelijk U meende goed geplaatste waarschuwing: *Men denke slechts aan de officiële, maar onmagtige waarschuwing tegen het weduwenfonds van Tewinkel en Rietveld.*

Meermalen reeds werden in uw blad tegen dat weduwenfonds ongunstige berigten geplaatst, welke allen onwederlegd zijn gebleven; andere dag- en weekbladen, ja zelfs brochures van allerlei aard, hebben tegen dat weduwenfonds uitgebraakt; hetgeen, naar mijn inzien teregt, door de directie van dat fonds onbeantwoord is gebleven. Doch al dat schrijven en wrijven heeft zijn goede zijde gehad en menig lid van dat weduwenfonds, schoon de bekwaamheid niet bezittende van doctor Wap, of den heer Stamkart en anderen, heeft in zijn eigen boezem, met het reglement in de hand, en al de reeds gegevene tegencijfers eens met eigen handen en oogen het voor en tegen nagegaan en berekend. Dit is ook *mij* te beurt gevallen, en ik heb in der tijd de Utrechtsche brochure gelezen en herlezen, en ben daardoor tot de volgende vraag gekomen: „waarom treden die leden, die zoo denken en deze overtuiging hebben niet uit, als leden van dat weduwenfonds, „waarin, zij, volgens hunne eigene bekentenis, *geenvert rouwen* stellen?„ *Of dat heeft plaats gehad betwijfel ik.* Deze heeren hinken alzoo, volgens mijne overtuiging, op twee krukken of gedachten; het is mijn gevoelen dat dit onbestaanbaar is, of men moet daardoor trachten te vinden wat men met *eene bepaalde overtuiging niet verkrijgen kan.* Is dit nu eene opregte handelwijs? Ja of neen, ik zal hieromtrent geen uitspraak in het publiek doen.

De brochure van den heer Stamkart op cijfers gegrond, is beter en volmaakt juist in hare berekeningen; want het zijn onwederlegbare cijfers, doch die schrijver heeft gesuponeerd, en daar op zijn al zijne berekeningen gegrond, dat de sterkte der deelhebbers van het weduwenfonds gedurende al die jaren, op de tegenwoordige hoogte zoude blijven. Was dit waar, dan had de uitmuntende berekenaar volkomen regt; maar nu dit zoo *niet* is, en de sterkte der leden gedurende al dien tijd zal toe en afnemen, vervallen al zijne met zoo veel zorg gegeven cijfers in het niet; want daardoor falen zij op allen punten. En wezenlijk het smart mij, als ik al die genomen moeite en zorgen dusdanig voor mij in eens in het water zie vallen. Maar nu wil ik eens aannemen, dat den heer Stamkart gelijk had, en dat zijne cijfers niet gefaald hadden, wat was er dan tegen het reglement van het weduwenfonds der heeren Tewinkel en Rietveld bewezen? Naar mijn inzien niets anders dan hetgeen in dat reglement art. elf, twaalf en dertien besproken is; men verliest uit het oog, dat het is een waarborg-genootschap, *opgerigt met een maximum*, hetwelk nimmer *f* 1000, *f* 500 en *f* 250 kan overschrijden; maar waarvan het minimum niet is bepaald en welk minimum afhangt van het minder of meerder sterven der mannelijke deelgenoten in dat fonds. Doch stel nogmaals dat de heer Stamkart in zijne cijfers niet faalde dan zal ik met zijne eigene cijfers bewijzen dat dit zoo menigmaal besproken weduwefonds tot 1865 het beloofde maximum kan voldoen; dat tot 1880 eene ponds ponds gewijze verdeeling zal kunnen plaats hebben en dat, *na dien tijd*, voor de overgeblevene weduwen een desolatie van het fonds moet plaats grijpen, waaruit zij onderling het reserve-fonds kunnen deelen als dan plus minus groot *f* 400,000. Doch daar het meer en meer blijkt dat door al dat schrijven en wrijven het besprokene fonds al meer en meer in bloei toeneemt, zoodat de gelederen gedurig met jonge, nieuwe krachten worden aangevuld, zoo kan de desolutie hierboven gemeld, geen plaats vinden, als het op dezen voet continnueert; maar zal er steeds een aantal leden genoeg aanwezig zijn om dat fonds hetzij met de betaling van het beloofde maximum of minimum te blijven doen bestaan tot welzijn der maatschappij. Laat mij nu nog eens de berekening volgen volgens officieel gemaakte en bestaande statistieken der sterfte van het menschelijk geslacht, dan krijg ik tot resultaat, dat het minimum, te betalen door het weduwenfonds der heeren Tewinkel en Rietveld, altijd kan zijn 33 procent van het gestelde maximum. Denken de leden nu hierbij, dat er van de door hen gestorte gelden, geene gelden zijn verloren gegaan aan aandeelhouders of handlangers; maar dat zij *dooreen* voor administratie en onkosten betaald hebben zes gulden per hoofd 's jaars, dan zullen zij zich overtuigen, dat in dat weduwenfonds alleen terug gegeven wordt aan de weduwe, wat door de deelhebbers gestort is en wordt.

Dit weduwenfonds is alzoo een onderling fonds, in omgekeerden zin gelijk staande met eene onderlinge brandwaarborg-assurantie; daarbij weet men, wat men ontvangt, maar niet wat men schuldig zal zijn; in dit weduwenfonds weet men daarentegen wat men schuldig is, en niet wat er ontvangen zal worden. Een dergelijk weduwenfonds bestaat reeds sedert twee eeuwen alhier onder de turfdragers; deze moeten bij hun aankomen een som van twaalf guldens in die kas storten en van ieder te doen werk geven zij 10 cents per hoofd; dit geld, hetwelk jaarlijks door één zoo wat *f* 900 opbrengt, omdat het getal dier werkers bepaald is, wordt onder de weduwen der turfdragers verdeeld; zoo is het geweest, dat iedere weduwe *f* 2, maar ook 50 cents per week ontving.

Ik geloof bijna thans genoegzaam het resultaat van mijn onderzoek omtrent het weduwenfonds der heeren Te Winkel en Rietveid te hebben beschreven; alleen zou ik nog aan de aandeelhouders in overweging kunnen geven om directeuren van het weduwfonds met commissarissen in overleg te doen treden, ten einde de leden van dat fonds uit te noodigen, voor zoo verre zij daaraan deel willen nemen, zich onderling te vereenigen ten einde hunne weduwen, steeds het beloofde maximum konden genieten, en alzoo een tweede fonds voor die leden open te stellen, hetwelk directeuren zonder eenig salaris konden beheeren, om, indien het beloofde maximum uit het eerste fonds niet zou worden voldaan, de deelgenooten van het tweede voor zoo verre de mannen der weduwen daar deelgenooten in geweest waren, ponds ponds gewijze ieder volgens zijn klasse te supleeren. Ik voor mij geloof dan, dat tegen het waarborggenootschap voor weduwen van de heeren Tewinkel en Rietveld geen oppositie of wantrouwen meer kon gevoerd of daargesteld worden; in de tweede serie van het fonds echter zou het noodzakelijk zijn, dat de trekkende weduwe ook steeds in de ponds ponds gewijze betaling bleef deelnemen en dat van haar te ontvangene aantalling werd gekort tot instandhouding van het geheel. Nog blijft mij een punt te bespreken, en wel de officiële erkenning bij een Koninklijk of Ministerieel besluit. Ik voor mij, die dat ken, hecht daar niets aan; want welke levensverzekering-, assurantie en weduwenfondsen worden goedgekeurd? Die met hunne premien het hoogste zijn. Want deze zijn de zekerste, niet altijd evenwel; want velen dezer zijn door aandeelhouders daargesteld; hebben hunne kapitalen, in fondsen belegd, in de kist; eene algemeene Europesche ramp vermietigt deze waarde van 100 op 10 pct., maar in het eerst besproken weduwenfonds wordt alle kwartalen specie tot de betaling benoodigd ontvangen en dit geld is aan geene vermindering onderhevig; daarenboven is menig officieel erkend weduwenfonds zoo duur, daar hunne aandeelhouders nog in 1854 18 pct. renten trokken en gaarne dit willen blijven genieten, dat men dus beter handelt zelf jaarlijks het benodigde geld om als deelgenoot in een dusdanig fonds te worden opgenomen, te bewaren en op te leggen. Om daarvan een voorbeeld te geven; in een officieel erkend fonds betaalt een man voor zijne vrouw, beide 50 jaren oud en alzoo van gelijke jaren, indien hij zijne vrouw als weduwe wil nalaten een jaargeld van *f* 100 te verzekeren 's jaarlijks *f* 39.69, of stort daarvoor in eens *f* 360.16; daar nu iemand van 50 jaren *dooreen* nog slechts 10 jaren te leven heeft, zoo wordt die gestorte som in tien jaren met de renten van renten *f* 530. Om de berekening verder te maken wil ik twintig dergelijke posten voorstellen. Deze twintig brengen aan die compagnieschap alzoo *f* 10,600 op; de statistiek leert ons, dat er van 20 dergelijke paren meerendeels elf mannen sterven; alzoo moeten zij elf weduwen 's jaarlijks *f* 100 uitkeeren; deze weduwen leven dooreen weder acht jaren. Nadat deze weduwen gestorven zijn, blijft aan de officieel erkende compagnieschap het aardig sommetje van *f* 4500 over, om te verdeelen onder zijne aandeelhouders Zietdaar nu bewezen, waarom officiële fondsen zeer *soliede*, doch zeer *duur* zijn.

De redactie van de *Grondwet* gelieve deze mijne wederlegging in een harer volgende nommers op te nemen; haar tevens verzoekende om diegenen, welke welligt mogten sustineren, dat dit schrijven voortspruit uit eenig belang in de directie van het besproken weduwenfonds, mijn naam ter overtuiging, dat dit alleen geschreven is, om de waarheid te doen zegevieren, aan den vragende bekend te maken.

Met achting,

een uwer lezers.

Advertentien.

MUSEUM WILLEM II.

Heden 23 Maart, Eerste verjaardag van de onthulling des

STANDBEELDS

VAN

Koning WILLEM TWEE, *de Eenige*,

te bekomen. Album van Gedichten met een Lithographie, te zamen à 25 Cents, geheel ten voordeele der lijdenden bij den jongsten Watersnood.

(800) A. J. VAN TETROODE.

WATERSNOOD.

Geheel ten behoeve der noodlijdenden

ziet het licht:

Bij GEBROEDERS BELINFANTE, te 's Gravenhage

God redt!

Een voorval uit den jongsten watersnood.

door

ESTELLA HERTZVELD.

Prijs 25 cents. (801)

Prijs-Courant der Effecten.

AMSTERDAM, 22 Maart 1855.

	Pct.			Pct.	
Nederland.			**Rusland.**		
Ned. W. Schuld.	2½	61⅝ ¾ ⅝			
Dito Certificat. .	3	73⅝ ⅞ ⅝	*Hope* 1798/1816	5	101⅛
Dito Dito . .	4	91⅛	Dito 1828/1829	5	100⅝ ¾
O. I. Leening. .	4	90⅝	Cert. 1831/1838	5	
Amort. Syndic.	3½	89½	Dito Dito	4½	
Hand.-Maats. .	4½		Dito *Hope* . . .	4	75⅜
Belgie.			Dito *Stieglitz* .	5	74½
Certificaten. . .	2½		Dito dito 5e Ser.	4	
D° *Rothschild* .	2½		Dito 1854 . . .	5	
Frankrijk.			Inschr. Assig. .	6	
Obligatiën . . .	3		Certific. dito. .	6	59⅞ 60
Spanje.			**Polen.**		
Nieuwe	1	18½₁₆	Obligatien . . .	4	69
Dito Buiteul. .	3		**Oostenrijk.**		
D° Binnenl.°/m.	3	31⅜₁₆	Metalliek . . .	5	62⅜₁₆
Bew. Sp. Com.		5½₁₆ ⅛	Dito bet. Amst.	5	74½ ⅛
Amort. Schuld.		4⅜₁₆	Dito Nation. .	5	66 ⅞
Portugal.			Dito 1847 . . .	2½	81⅛
Londen nieuwe.	3	38½ ⅝₁₆	Dito 1851/1852	2½	81⅛
Dito uitgest . .	4				

Mexic., te Lond. 3 pct. 19¾, 15/16; dito Onb. 19¾ Venez. 3¾ pct. 22.

Met uitzondering 5 pct. Zilveren en Nationale metalliek tot hooger koersen zeer gevraagd waren, vertoonde de overigens in Hollandsche noch vreemde effecten iets bijzonder de stemming was algemeen flaauwer.

FRANKFORT, Woensdag 21 Maart. Metall. 5 pct. Spanje 1 pct. 18; dito binn. 3 pct. 31½; Wiss. op A 117⅞; dito Ween. 93½; dito Parijs 94⅝.

LONDEN, Woensdag 21 Maart. Uit hoofde van den meenen Bededag, is er heden geen beurs gehouden.

PARIJS, Woensdag 21 Maart. Fr. 4½ pct. 94; 68.85; Sp. binn. 3 pct. 31½; dito 1 pct. 18¼.

WEENEN, Woensdag 21 Maart. N. Metall. 82¼; Nat. 86⅞; Bankactien 1010; Lombarden 101; Loten 1854 Zilver 27½; Wissel op Parijs 148.

MADRID, Dingsdag 20 Maart. Sp. 3 pct. 32⅝; pct. 18⅝.

Gedrukt bij C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.